

Ιερή συμμαχία, η αντιμετώπιση της ελληνικής επανάστασης από τις μεγάλες δυνάμεις

Η ελληνική επανάσταση ξέσπασε σε μία δύσκολη περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας δεν υπήρχαν θετικοί οιωνοί για την έκβασή της. Η είδηση της Ελληνικής Επανάστασης βρήκε τους εκπροσώπους των Μεγάλων Δυνάμεων να συνεδριάζουν για το πώς η Ιερά Συμμαχία θα κατέστειλε τα απελευθερωτικά κινήματα στη Νεάπολη και στο Πεδεμόντιο, ένα ιδιαίτερα σοβαρό πρόβλημα εκείνης της εποχής. Η αντιμετώπιση της Ελληνικής Επανάστασης από τις Μεγάλες Δυνάμεις κατά τον 19^ο αιώνα (Βρετανία, Γαλλία και Ρωσία) ήταν πολυδιάστατη και με έμμεση είτε ευθεία εξάρτηση από τα πολιτικά και στρατηγικά τους συμφέροντα στην περιοχή, προφανώς, διότι άγιοι δεν υπάρχουν! Έτσι η στάση της κάθε μιας από τις βασικές μεγάλες δυνάμεις οι οποίες μαζί με την Αυστρία και την Πρωσία συγκρότησαν την ιερά συμμαχία συνοψίζεται στα παρακάτω:

Η Ευρώπη το 1815, μετά την ήττα του Ναπολέοντα και το συνέδριο της Βιέννης. **Η ίδρυση της Ιεράς συμμαχίας**

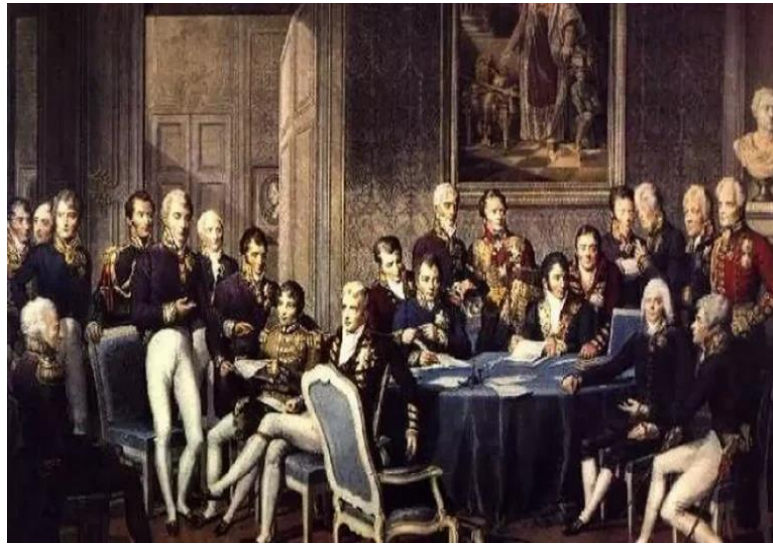
➤ **Η Ρωσία:** Η Ρωσία είχε παραδοσιακή υποστήριξη για την ανεξαρτησία των Ορθόδοξων λαών, ιδιαίτερα των Ελλήνων. Ήταν πρόθυμη να βοηθήσει την Επανάσταση, κυρίως λόγω της θρησκευτικής

αλληλεγγύης, καθώς και για να αυξήσει την επιρροή της στα Βαλκάνια και να αποδυναμώσει την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

➤ **Η Αγγλία:** Στην αρχή, η Αγγλία ήταν επιφυλακτική προς την Ελληνική Επανάσταση, κυρίως λόγω του φόβου για την αστάθεια που θα μπορούσε να προκαλέσει στην περιοχή και της στρατηγικής σημασίας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, με την οποία διατηρούσε καλές σχέσεις. Ωστόσο, η βρετανική κοινή γνώμη υποστήριξε τους Έλληνες, αναδεικνύοντας πολλούς φιλέλληνες πχ. λόρδος Μπάιρον, με την πάροδο δε του χρόνου η Αγγλία έδειξε πιο θετική στάση, κυρίως για να αποδυναμώσει την Ρωσία και να εξασφαλίσει τα συμφέροντά της στην περιοχή.

➤ **Η Γαλλία:** Η Γαλλία, με τη σταδιακή αλλαγή της πολιτικής σκηνής, ανέπτυξε μια πιο ευνοϊκή στάση για την Ελληνική Επανάσταση. Ο Γάλλος βασιλιάς Λουδοβίκος-Φίλιππος ενίσχυσε τις προσπάθειες υποστήριξης της ελληνικής ανεξαρτησίας, και η Γαλλία διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη στρατιωτική βοήθεια, κυρίως μετά την ναυμαχία του Ναυαρίνου.

Στην αρχή και για πολλά χρόνια οι Έλληνες πολέμησαν μόνοι τους σε πολλές στρατιωτικές μάχες με νίκες και ήττες. Η σημαντικότερη βοήθεια υπέρ των Ελλήνων ήρθε το 1827 με την Ναυμαχία του Ναυαρίνου, όπου οι συμμαχικές δυνάμεις της Βρετανίας, Γαλλίας και Ρωσίας κατέστρεψαν τον Οθωμανικό στόλο. Αυτό το γεγονός σηματοδότησε την αρχή της ουσιαστικής υποστήριξης για την ανεξαρτησία της Ελλάδας και πιέστηκε η Οθωμανική Αυτοκρατορία να διαπραγματευτεί για την ελληνική ανεξαρτησία. Έτσι, μετά από έντονη διπλωματία, με τη συνθήκη του Λονδίνου το 1830 η Ελλάδα αναγνωρίστηκε ως ανεξάρτητο κράτος από την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Καταλήγει λοιπόν κανείς στο συμπέρασμα ότι η δημιουργία ανεξάρτητου ελληνικού κράτους οφείλεται κυρίως στους ισχυρούς εκείνης της εποχής που το επέτρεψαν χάριν των δικών τους συμφερόντων, χωρίς τη συμβολή των οποίων ήταν αβέβαιο αν και τότε θα αποκτούσαμε ανεξαρτησία ως έθνος.

Η Ιερά Συμμαχία Σε Ιστορική Συνεδρίαση

**Δ΄ ομάδα: Γιώργος Τσιφλίγκου, Σοφία Κωνσταντίνου,
Βασίλης Σεβαστός**